

chens organisationer og drøftelser med Rigsadvokaten og Rigspolitiet over to omgange lempet sanktionerne på visse punkter ved ændring af tiltalepraksis på området.

Rigsadvokaten og Rigspolitiet har herefter i februar 2008 afgivet en redegørelse om sanktionsniveauet på området, som bygger på en gennemgang af over 500 endeligt afgjorte sager. Redegørelsen, som er vedlagt dette lovforslag som bilag 3, er afgivet efter anmodning fra Justitsministeriet med henblik på en vurdering af, om der er behov for yderligere ændringer af sanktionssystemet. Det konkluderes i redegørelsen, at det samlede billede af de undersøgte sager ikke giver grundlag for at gennemføre yderligere lempelser af sanktionerne på området.

Justitsministeriet er enig i, at de undersøgte sager ikke i sig selv viser behov for at foretage ændringer af sanktionssystemet på køre- og hviletidsområdet. Det er imidlertid samtidig Justitsministeriets opfattelse, at den nuværende ordning, hvor tre overtrædelser af reglerne om kontrolapparatet på tre år kan føre til betinget førerretsfrakendelse, er streng og kan føre til resultater, som kan forekomme urimelige. Hertil kommer, at risikoen for at miste kørekortet på grund af formelle fejl opleves som en stor psykisk belastning for chaufførerne.

Uanset at Rigsadvokatens og Rigspolitiets redegørelse viser, at der i praksis kun i få tilfælde sker frakendelse af førerretten for overtrædelse af kontrolapparatforordningen, finder Justitsministeriet derfor, at ordningen bør lempes.

Lovforslaget indebærer således, at overtrædelse af reglerne om kontrolapparatet fremover ikke medfører betinget frakendelse af førerretten, før der er begået seks – frem for de nuværende tre – overtrædelser inden for tre år. Samtidig foreslås der indført udtrykkelig hjemmel til under særlig formildende omstændigheder at undlade betinget frakendelse af førerretten, selvom der foreligger seks overtrædelser af reglerne om kontrolapparatet inden for tre år.

Lovforslaget har endelig til formål at skabe udtrykkelig dansk straffemyndighed for overtrædelser af reglerne på køre- og hviletidsområdet, når overtrædelser konstateres i Danmark, også selv om overtrædelser er begået af udlændinge i udlandet.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af køre- og hviletidsforordningens artikel 19, stk. 2, der pålægger enhver medlemsstat at indføre hjemmel til at sanktionere overtrædelser af forordningen, som konstateres på medlemsstatens område, også selv om overtrædelser er begået i udlandet og eventuelt af udenlandske statsborgere eller juridiske personer.

2. Oplysningspligten efter færdselslovens § 65, stk. 1

Efter færdselslovens § 65, stk. 1, skal ejeren (brugeren) af et køretøj efter anmodning fra politiet oplyse, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet.

Formålet med bestemmelsen er at lette politiets efterforskning af sager om lovovertrædelser, der er begået af førere af motorkøretøjer. Oplysningspligten skal således varetage hensynet til færdselssikkerheden ved at give mulighed for en effektiv håndhævelse af færdselslovgivningen.

Et typisk anvendelsesområde for færdselslovens § 65, stk. 1, er sager om overskridelse af hastighedsgrænserne, som er konstateret ved automatisk trafikkontrol (ATK). Hastighedskontrollen foregår her ved en måling og fotografering af køretøj og fører, uden at køretøjet bringes til standsning. Efterfølgende sendes en tilkendegivelse til ejeren (brugeren) af køretøjet om overtrædelser, hvor denne i medfør af færdselslovens § 65, stk. 1, anmodes om at oplyse, hvem der har været fører af køretøjet, hvis den pågældende ikke selv har været fører.

Bestemmelsen kan også anvendes i forbindelse med andre overtrædelser af færdselslovgivningen, f.eks. i sager om flugt fra et uheldssted m.v.

Pligten til at give oplysning om føreren gælder ikke, hvis ejeren (brugeren) selv har ført køretøjet og ved at give denne oplysning udsætter sig selv for straf, jf. forbuddet mod selvinkriminering. Oplysningspligten gælder heller ikke, hvis ejeren (brugeren) har overladt føringen af køretøjet til en person under omstændigheder, der medfører strafansvar for ejeren (brugeren) selv. Derimod gælder oplysningspligten i tilfælde, hvor ejeren (brugeren) vil udsætte en af sine nærmeste for straf, jf. Højesterets dom af 12. februar 2003, refereret i Ugeskrift for Retsvæsen, 2003, side 1029, hvor et flertal i Højesteret udtalte, at en ejer (bruger) af et motorkøretøj efter færdselslovens § 65, stk. 1, er forpligtet til på politiets forespørgsel at oplyse, hvem der som fører har benyttet køretøjet, også selv om føreren er en af hans nærmeste.

2.1. Straffen for overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1

2.1.1. Gældende ret

Overtrædelse af færdselslovens § 65, stk. 1, straffes efter færdselslovens § 118, stk. 1, med bøde. Hvis overtrædelser vedrører et køretøj, der er omfattet af færdselslovens § 43, stk. 1 og 2, dvs. busser med en tilladt totalvægt over 3.500 kg og andre biler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg (lastbiler), udmåles der en skærpet bøde, jf. færdselslovens § 118, stk. 2, 2. pkt.